

SLOVENSKI NAROD.

(ahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mir — sprava!

(Z Dolenjskega.)

II.

Z Dolenjskega prišla je Slovenstvu vesela vest, da se je tukaj nekaj in rečem lahko prav merodajnih duhovnikov združilo, da napravijo mej kranjskimi Slovenci mir in doženejo spravo. — Oni, ki teh mož ne poznajo dobro, bodo druge ljudi svarili pred njimi. — Res je, da imamo jezuite v deželi in kakor dobro poučeni ljudje vedo, ti patri drugo naše duhovenstvo vodijo in od tod vsa ta nezaupnost. — Slovenska Dolenjska je v svojih mestih in trgih narodna in tu radikalizem najnovejše duhovenske stranke ne dobi iz lahka tal; Bela Krajina šteje tudi mej kmeti može, ki pretiranega naglaševanja „katoliških“ potreb ne gledajo s prijaznimi očmi, vsaj v samostan trapistov ti ljudje nečejo; tudi v nižavah proti Savi se ne more kmet tako okolo prsta oviti, kakor nemara v volilnem okraju gosp. Žitnika. Ta Dolenjska bi se najljubše s tem pacificirala in popolnoma podvrgla, če se pod krinko sprave, miru, ljudi nasprotnega mišljenja v svoj tabor pridobi, ali vsaj do tega spravi, da dela agitatorjev za dotično stranko ne motijo. Kakor hitro bi se tukaj iz srednjega stanu in boljših kmetov dosti mož pridobilo, bi dosti drugih moralo za njimi in boj z ostalimi trdovratneži bi bil potem lahak.

Imenovanim duhovnikom teh nakan ne podtikam, ker vem, da jih ni pridobiti za tak lov. Uverjen sem, da mislijo prav resnobno in pošteno na spravo, le žal, da nam niso precizno povedali, kako, na kaki podlagi se naj sprava dožene. Bog in narod je krasno, srce ogrevajoče in pogum unemaajoče geslo, ne pa določen program.

Imenovani gospodje so elita dolenjskih duhovnikov; oni poznajo svet in življenje, niso fanatiki, nego trezni motritelji slovenskega gibanja, in kot taki so se morali vpraševati, ali je sprava na temlju onega načrta, kakor so ga dr. Mahnič in drugovi postavili na katoliškem shodu v Ljubljani, sploh mogoča. Jeden ali drugi teh spravljivih mož je bral epistolo naših takozvanih „Ligašev“, kjer se mej drugim trdi: „katoliški duhovnik mora vse v človeški družbi voditi; dokler ni vse zastavljeno s

posvetnimi možmi, na katere se more zanašati, ne sme duhovnik opustiti boja proti drugače mislečim ljudem; le tedaj, ko je vse dobro zastavljeno, se vrne k svojim naukom in potem le te nauke kultivira“. Torej posvetništvo, ti nimaš pravice samostalno misliti, po svojih mislih si svojo državico urediti, ti smeš le to storiti, kar duhovenstvo odobri! — Takozvani vodeči stanovi se skrijejo v jednega. — Duhoven je voditelj, vsi drugi postreščeki! — Te misli Ligaša citiral je lani v „Slovenca“ kot veliko duhovnost g. Benkovič, katerega je imenovalo katoliško politično društvo v Novem Mestu izvolilo za odbornika in tajnika. — Ne govorim o ustanovitvi katoliške gimnazije, katoliške univerze, katoliškega učiteljskega z našimi ubogimi slovenskimi žulji in o drugih težnjah nepraktičnih mož, ki mej našimi duhovniki zvonec nosijo. Le to jedno zgrabim in vprašam Vas, pametne in mirljive gosp. dolenjske duhovnike, ali je mogoče zdajšnji svet tako v spone deti, da bi se le približno dala ta zahteva o vodstvu duhovništva uresničiti? V srednjem veku je bilo to mogoče, sedaj pa ne več. Človeštva kultura je velikanška, vi pa niste jedini njeni nositelji, v vseh drugih stanovih jih je dosti več in ravno zato, ker je delokrog človeški velikanšk, zato ni več prostora za izključljivo vodstvo kakega stanu. Najbolj razviti možje vseh stanov vodijo človeštvo in posebno srednji stan, h kateremu tudi delavca prištevam, in kateri potem več, kakor mislite, upliva tudi na konservativca-kmeta. Pa tudi ta kmetovalec je sin nove dobe. On ni in ne more biti zadovoljen s svojim gmotnim stanjem, tudi on nezadovoljno ob tla bije, tudi on hoče delu primerno jelo, že tukaj na svetu svojega pišanca.

Če katero ljudstvo, tako je naše postavljeno v sredotočje svetovnega gibanja. Kar po drugem svetu pulzira, se čuti tudi na Slovenskem in zastonj je trud, pripraviti v naših deželah srednji stan na to, da se vam gosp. duhovnikom z zvezanimi rokami uda, še na to ne, da bi on le navidezno imel odločilno besedo, vi bi pa za kulisami takt udarjali. Marjona kranjski Slovenec nikdar več ne bo. Saj vendar vidite, koliko vam časih pri gmotnih vprašanjih celo naš prepoblevni kmet opraviti da. — Ne računite z našim ljudstvom, kakor računajo vaši

tirolski tovariši s svojimi ovčicami. V tem pa, da bi imeli povsod odločilno besedo, v tem vidijo nekateri duhovniki katoliško podlago življenju človeške družbe; dobro vedo, da vera mej našim ljudstvom ni v nevarnosti. Naravnost povemo: misliti na to, da bi naš narod kdaj vero premenil, je gostasna bedarija. Naše ljudstvo je verno; nevarno bi le postalo, če bi se mu preveč govorilo o brezverstvu.

„Bog in narod!“ V prvi besedi zamore tedaj tihati le gospodstvo duhovnikov nad drugimi stanovi, ali vsaj njih absolutno vodstvo. Če bi vsaj le pamtifel pametne zakonske žene zahtevali, kakor gospodje na slovenskem Štajerskem. Ali vi hočete biti srednjeveški mogočnejši in zato vam ne verujemo.

Vi g. duhovniki morate na to gledati, da se moralno živite. Ali vi ste začeli tirjati, da mi vsi trapiati postanemo. Kdo bo že zmiraj na smrt mislil! Mlad človek celo ne! — Vi ste nekaj bili prijatelji plesnih veselice, petja, zdaj vas nikjer ni videti. Še čitalnic ne podpirate več in ne nedolžnega slovenskega petja, s prižnic pa vaši mladiči tem veselice grdo zabavljajo. A vendar nimate toliko moči, da bi iz človeka to žilo veselja iztrgati mogli! — Svet se je sukal in se bo, ko nas in vas na svetu več ne bo. Če hočemo kot slovenski narod obstati, ne smemo srednjega stanu pustiti iz rok. Kakor hitro pa bi vaši Simoni Stylitesi v naših mestih in trgih vodstvo v roke dobili, gredo slovenske čitalnice in druge naprave narodnega značaja v konkurs in nemške kazine lahko dolgove za 20 let nazaj poplačajo. Mlado ženstvo vleče tudi starejše može za seboj! — Srednji stan gre na podlagi vaših teženj v nič in razcvetelo bode zopet renegatstvo. Tu stoji naravna moč narejeni stvari nasproti in vsaki centralni vladi bode všeč, če mali Slovenec zgine, Trst lahko Nemec in Hrvat stražita. Mir, sprava na tej vaši podlagi se pač da doseči, ako bi mi vsi hoteli, ali tudi tako jedinstvo nas ne bi jačilo, ker bi nam ugonobilo naš srednji stan v bodočih rodovih.

Vzeti nas morate, kakor nas je Bog ustvaril. Učite nas, če res več veste, kakor mi, če pa ne, morate pa tudi od nas kaj nauka vzprejeti. Pred vsem nehaite z nenaravno, pretirano pobožnostjo. Ljudje ste, kakor mi, vse greši in bode grešilo. Na

LISTEK.

Věročka.

Pripovedka.

(Ruski spisal A. P. Čehov, poslovenil J. J. Kogej.)

(Dalje.)

— Kako to?

— Ne vem. Najbrže zato, ker vse življenje nisem mogel, a morda ker se mi ni ponudila priložnost, da bi se bil kar sestel s takimi ženskami, katere... Sicer pa imam jaz malo znancev in nikamor ne grem...

Kakih tristo korakov sta prehodila molčé. Ognjev je pogledaval na odkrito glavo in robec Věročke in v njegovem srci so ustajali drug za drugim spomladni in poletni dnevi. To je bil čas, ko daleč od svojega vlažnega Petrograjskega urada, veseleč se laskanja dobrih ljudi, pride in drugega mu dela, ni mogel opazovati, kako se je menjavala jutranja zarja z večerno in kako so nehalali peti drug za drugim, oznanjujé konec poletja, izprva slavec, potem prepelica, a nekoliko poslej kosce... Čas je naglo bežal, to se pravi, Ognjev je živel dobro in lahko... Začel je glasno pripominjati, s

kako nevoljo je šel on, neboat človek, ki ni navajen na kretanje in ljudi, koncem aprila sem v N-ski ujezd, kjer je pričakoval samo dolgočasje, osamljenost in ravnodušje k statistiki, katera zanimlje po njegovem mnenji mej znanstvi najuglednejše mesto. Prišedši nekega aprilskega jutra v ujezdno mestce N., ustavil se je v gostilnici staroverca Rjabuhina, kjer so mu dali za dvajsetico na dan svetlo in čisto sobo pod pogojem, da bode kadil na ulci. Ko si je oddahnil in poizvedel, kdo je v ujezdu predsednik zemske uprave, šel je nemudoma peš k Gavrilu Petroviču. Iti je moral štiri vrste skozi bujne loge in mlade gaje. Pod oblaki žvrgoleli so škrjanci, zalivaje zrak s srebrnimi glasovi, a nad zelenečim poljem letale so kavke, počasi in pristojno mahaje s perotnicami.

— Za Boga, začudil se je tačas Ognjev, — diši li tu vsekdar tako lepo, ali samo danes, radi mojega prihoda?

Pričakuje suhega, oficijalnega sprejema, šel je k Kuznecovim nebrzo, s kosmatim pogledom in plašno gladeč svojo brado. Starčku se je izprva gubilo čelo, ker mu ni šlo v glavo, kako bi mogla zemska uprava služiti mlademu človeku in njegovi statistiki, a ko mu je ta obširno razjasnil, kaj je prav za prav statistično gradivo in kje se zbira, je

oživel Gavril Petrovič, nasmehnil se in z otročjo radovednostjo začel gledati v njegove papirje... Istega dne zvečer je Ivan Aleksejič že sedel pri Kuznecovih pri večerji, naglo opil se od močne pijače in, gledaje na mirna lica in leno kretanje svojih novih znancev, čutil je v vsem svojem telesu sladko, dremotno lenobo, kakoršno se čuti tačas, ko se hoče človeku spati, stegovati, negovati se... A novi znanci so ga blagodušno ogledavali in izpraševali, ima li še očeta in mater, koliko zasluži vsak mesec, ali je često v gledališčih...

Ognjev je omenjal svoje potovanje po deželi, svoje „kroke“, ribje love, kako je šla vsa družba v devičji samostan k opatinji Marti, katera je podarila vsakemu gostu mošnjiček iz steklenih biserov, omenjal goreče, brezkončne, čisto ruske prepire, pri katerih nasprotniki sikajo in tolčejo s pestmi po mizi, ne razumejo in ne pusté govoriti drug drugega, ne da bi to zapazili, si ugovarjajo pri vsaki besedici, neprestano spreminjajo stvar, o kateri govoré, in ko so se prepirali kake dve tri ure, se smejejo: — Hudir ve, zakaj smo se sprli! Začeli smo o zdravju, a končali o večnem miru!

— Se še spominjate, kako smo jahali v Šestovo jaz, vi in zdravnik? govoril je Ivan Aleksejič

vas samih to lahko vidite. Nehajte z verskim sovraštvom! Začeli ste se nas posvetnjakov, ki v vaš rog ne trobimo, izogibati, in ste tudi sovraštvo v socialno življenje zasejali. Nebajte mej posvetnjaki loviti privržencev za vaše najnovejše težnje. Takega, ki vam bo res udan, boste redko kdaj dobili; tu obesite kak mandatek na kol, tam dober zaslužek, in naravno je, da ta in oni za to capo leta, dasi v srce drugače misli, kakor govori. — Ali je Slovenstvo proketo ali kaj, da ima vsaka doba našega razvitja nekaj, kar značaje njegovih sinov kviri! Renegatstvo tam, renegatstvo tukaj! — Le pogledajte, ali ne hodi za vami marsikatero slabotno bitje, ki na Veliki petek meso je. Vzgoja ljudstva k značajnosti, poštenosti, kje si?

Imenovani možje, ki ste v „Dol. Novicah“ pozvali nas druge, da v kolo z vami stopimo, da napravimo mir mej brati v kranjski deželi, vi dobro vidite, kam nas bo to sovraštvo pripravilo; vi tudi sprevidite, da ne gre tako, kakor dr. Mahnič od vas zahteva; vi se še spominjate prejšnjih časov, ko ste večkrat posegli v žep, da ste opeko in zidarje plačali za „Narodni dom“ v Novem Mestu; vi ste možje, ki na višjem stališču stojite, kakor mlada kri, ki le na to misli, kako bo vse te doktorje prava, medicine, vse te profesorje, učitelje, trgovce in obrtnike imela pod poveljstvom; vam ni do tega, da komandirate, da mandate dobite; vi, gospodje Aleš, Schweiger itd., dobro veste, da pri nas ni nobene nevarnosti za vero; vi pošteno mislite o miru, o spravi; vi tudi ne boste tirjali, da se vam mi drugi, ki smo z jezikom ali peresom protivniki novega kurza kranjskega duhovenstva, popolnoma in brezpogojno udamo; vi veste, da duhovnik vsega ne more opraviti in ste veseli, da prav veliko domoljubnih posvetnjakov v delu za rešitev narodnosti naše vidite; Vi ste tolerantni, ali —!

Vi ste katoliški duhovni na Kranjskem! — Kak Davorin Trstenjak, Božidar Raič, dekan Anton Žuža — ti so se svojemu škofu gledé politike po robu postavili in dotični škof je odnehal. — Novi kurs kranjskega duhovenstva je pa odobren po višjem možu, kakor ste Vi. Raičev, Žuž je pa malo na Kranjskem. Mahničeva zvezda sicer otemneva; razsodnejši duhovniki vidijo s strahom, da je tega našega moža legka že prišla do pobijanja najzvišenejšega domoljuba in niso fanatizovanih kričavev nič kaj veseli, ali vzlic temu stoji večina duhovščine na Kranjskem še vedno na takem stališču, da je sprava sedaj še povsem nemogoča. Žalostno je to, ali na jedino pametni podlagi vi možje iz Bele Krajine ne boste smeli paktirati, na drugi podlagi pa mi ne moremo. Vse lahko v nemar pustimo, srednjega stanu pa ne smemo izgubiti in ta je izgubljen, ako paktiramo na podlagi Mahničevih nazorov. Zato pa še ni treba puške v koruzo vreči; delujte, da postanejo vaši duhovni sobratje istih mislij, kakor ste vi gledé sprave, uplivajte na to, da bodo vaša glasila pisala v drugem tonu, dokažite, da ste sploh faktor, ki je opravičen ponujati v imeni klerikalne stranke mir in spravo.

„Dolenjske Novice“ bodo vaše glasilo. Ta časopis je bil pred letom še dosti dobro pisan in se ni spuščal v boj. Vemo, da je moral drugačen postati, žugali so mu, da ga z „Domoljubom“ zatrejo. Sedanjega kurza „Dol. Novicam“ tako hitro

Véri, bližaje se z njo gozdu. — Tačas smo srečali nekega prismojenca. Dal sem mu petak (pet kopejek), a on se je trikrat prekrizal in vrgel moj petak v žito. Za Boga, koliko vtisov odnašam s seboj; ako bi jih mogel zbrati v celoto, dobil bi za nje lep denar! Ne razumem, zakaj se stiskajo pametni in živočutni ljudje v velikih mestih in ne gredó sem? Ali je na Nevskem prospektu in v velikih vlažnih hišah več prostora in resnice, nego tu? Res, imel sem vsekdar neke predsodke proti mojim mobilovanim sobam, dasi so od vrha do tal založene z umetniki, učenjaki in pisatelji.

Kakih 20 korakov od gozda je ležal čez cesto majhen, ozek mostič s stebriči ob straneh, kateri je bil vsekdar Kuznecovim in njihovim gostom za časa večernih sprehodov mala postajica. Kdor je hotel, je od tu lahko dražil gozdni odmev; od tu se je tudi videlo, kako je izginjala cesta v črnem proseku.

— No, tu je pa mostič! rekel je Ognjev. — Tu se bodele morali povrniti...

Véra se je ustavila in vzdihnila.

— Posediva malo, je dejala in sedla na jeden iz stebričev. — Pred odhodom in slovesom navadno vsi sedejo.

(Dalje prih.)

ne vzamete. — Voščiti vam je srečno pot z lepo idejo sprave — miru, ali še ni čas, nepogojno spremljati vas; kamnoli vas bodo še vaši sobratje — in, ali v politični pokoj, ali v rajde fanatikov vam bo treba iti nazaj in nam bi bilo z nova začeti ter utrjevati se!

Ko pride že dosti nezgode v deželo, ko bode germanizacija divje plesala po njej, tedaj se bomo zopet spominjali 15. februarja 1894. Ali sprejmite vendar zahvalo za vaše besede, ker nas, ki ne stojimo v vašem taboru, tolažijo in obujajo v nas upanje, da vendar kdaj pridemo do sprave, zajedno pa nam svedočijo, da je vendar še nekaj dubovnikov na Kranjskem, katerim ogreva srce pravo domoljubje.

S—c.

Državni zbor.

Na Dunaji, 22. februarja.

Očetje domovine so zopet zbrani. Na prvo sejo došli so skoro polnoštevilno in z začudenjem opazovali spremembe, ki so se zgodile v posamičnih prostorih. Gospod Erhart, desna roka ravnatelja viteza Halbana prej Blumenstocka, je vse preskrbel, kar je treba, da se prepreči kak atentat na narodove izvoljence, ki pa so le redkokdaj tudi narodovi ljubljenci. Samo tisti sme v zbornico, kdor se izkaže s posebno legitimacijo, pri vseh vratih stoji sluga, vrh tega pa se je uredil poseben električen aparat: predsednik pritiska na gumb in zbornica je hermetičko zaprta. Poslanci niso teh varnostnih naprav nič kaj veseli, ker jih zmatrajo kot simbol njihove nepopularnosti, še manj veseli pa so drugih prememb, storjenih za njihove odsotnosti. Takozvani „Salle des pas perdus“ (dvorana izgubljenih korakov), — imenovana tako zategadelj, ker so se tu poslanci shajali z raznimi obiskovalci in ker je marsikaka deputacija sem prišla in zaman storila razne korake — se je premenil v buffé. Poslanci se bodo mogli odslej z obiskovalci pogovarjati le v mali sobi nasproti postji. Tam stoji trije slugi za kontrolo. Dosedanja restavracija se je premenila v garderobo.

Pri današnji prvi seji opazovalo se je v zbornici prav živahno vrvenje. Za razprave se ni skoro nihče menil in današnja „Neue Freie Presse“ ve celo povedati, da so se koaliranci tudi socialno približali drug drugemu in da je opozicija povsem izolirana. No, koaliranci dobe prej nego mislijo, priliko, preskusiti trdnost njihove mejsobne ljubezni. **Iz verodostojnega vira sem namreč izvedel, da predložil vlada načrt volilne reforme še pred Veliko nočjo poslanski zbornici in da bo zahtevala, naj se čim prej reši. V to svrhu bode predlagala, naj se odsek za volilno reformo proglasi permanentnim, tako da bo predloga lahko do Božiča v parlamentu dognana. Čim bi jo potem cesar odobril, razpustila bi se poslanska zbornica. Načrt volilni reformi je že gotov, samo ključ, po katerem bode razdeliti nove mandate, še ni določen. Poljaki so z vladnimi načrtom zadovoljni.**

Predsednik Chlumecy otvoril je sejo, naznanil smrt posl. Jacquesa in imena tistih poslancev, ki so odložili mandate, povabil novovoljene poslance, naj store obljubo in končno predložil prošnjo okr. sodišča Tržaškega, ki prosi dovoljenja, da sme proti posl. Nabergerju postopati radi razžaljenja časti.

Na vrsto pridejo potem interpelacije. Bilo jih je precejšnje število, a zanimiva je samo interpelacija dr. Bareutherja glede plaidiranja v češkem jeziku pri najvišjem sodišču. Potem so se rešile razne peticije na znani način. Odstopile so se namreč vladi, a končno so se zopet čitale razne interpelacije, mej njimi interpelacija poslanca dr. Gregorca o razmerah na Celjski gimnaziji.

Koncem seje prosil je posl. Pernertorfer predsednika, naj že pripravljeno poročilo tiskovnega odseka čim prej postavi na dnevni red, na kar je predsednik odgovoril, da se to še ne more zgoditi, ker je poročevalce tiskovnega zakona dr. Jacques umrl, drug poročevalec pa še ni voljen.

Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. februarja.

Državni zbor.

Na konferenci vlade in voditeljev koaliranih strank se je določil program za delovanje državnega

zboru do Velike noči in se je sklenilo, zaključiti zbor dne 16. marca. Do tedaj bo imel drž. zbor kvečjemu osem ali deset sej, ker se bo proračunskemu odseku pustilo dovolj časa za rešitev budgeta. Očitno je, da hoče vlada čim dlje odložiti proračunsko razpravo, tako da se bo vršila najbrž šele po Veliki noči. Zasedanje se zaključi o Binkoštih. Po binkoštnih praznikih se snideta delegacija in sicer letos v Budimpešti.

„Omladinca“.

Tisti Omladinca, ki so bili v preiskovalnem zaporu, se, izvzemši tih ne bodo pritožili proti sodbi in so nastopili svojo kazen, pač pa podajo njihovi roditelji ničnostno pritožbo. Vsi listi priznavajo, da so izrečene kazni sila trde in celo vodilno glasilo levičarsko upa in želi, da bi se obsojenci pomilostili. Kakor čujemo, izide v kratkem zatožnica v tisku in takisto tudi vsa razprava po stenografskih zapisnikih ter pravniška kritika sodbe.

Boj na Ogerskem.

Velika razprava o cerkvenopolitičnih predlogah traja v ogerskem parlamentu že nekaj dni. Borba je precej srdita. Včeraj je v razpravo posegel pravosodni minister Szilagy Povdarjal je, da je pri sodbi o vladnih predlogih najprej vprašati, ali predloge odgovarjajo univerzalnim interesom in potrebam domovine. Civilni zakon za silo je nemogoč, ker se ne da spraviti v soglasje s suvereniteto države in z osebno svobodo. Nam predlog je ločitev državnega prava glede zakona od raznih konfesionalnih prav, da zamorejo dobiti veljavo veliki principi o verski svobodi in pravni enakovrednosti, da se podere to, kar je dosedaj ločilo posamnike in cesar država ne sme priznati. — Debata utegne še teden dni trajati.

Vnanje države.

Giers.

Ruski minister vnanjih del, pl. Giers, je zopet obolel in sicer tako nevarno, da ne more potovati v Italijo, kakor je nameraval. V nekaterih listih se celo pripoveduje, da se ruski politični krogi bavijo z vprašanjem, kdo postane njegov naslednik. Kakor o prvi bolezni Giersovi, tako vodi tudi sedaj tajni svetnik Šškin ministerstvo, a če postane tudi minister, ni gotovo. Sicer pa je brez posebnega pomena, kdo je minister, ker vodi ruski car sam vso vnanjo politiko.

Italijanske finance.

Finančni program italijanske vlade je presegel ves svet, najbolj pa seveda prizadete Italijane. Minister je na polna usta priznal, da stoji država pred bankrotom in zahteval čutno povišanje davkov in davštin, dasi nikjer na svetu niso davki tako veliki, kakor v Italiji, predlagal posilni kurs za bankovce in očitno kršenje pogodbe, namreč znižanje kuponov. Kaj čuda, da je strepetala vsa Italija. Od nje se zahtevajo silne žrtve, katerih skoro ne bo zmogla, dočim bi se na drug način prav lahko uredilo državno gospodarstvo. Kako se izreče parlament, še ni gotovo, toliko pa je jasno, da je ves narod spoznal prave uzroke sedanjemu položaju in ti so: trojna zveza in njega posledici militarizem in carinski boj s Francijo. Ako bi se hotela Italija odpovedati tej svoji politiki, bi bila hitro na boljem, ako pa tega ne stori, mora izkrevaveti.

Anarhisti.

Tekom 48 ur našla je policija na raznih krajih Pariza več slabše ali bolje narejenih bomb, katerih so se znebili razni anarhisti, boječ se hišne preiskave. Pred kavarno „Corazza“ v „Palais Royal“ našli so ljudje včeraj dopoldne veliko, izborno narejeno bombo, ki le slučajno ni razpočila. Kaže se čedalje bolj, da Pariški anarhisti ne delujejo vsak na svojo pest, nego da so dobro organizovani in da imajo grozna sredstva na razpolaganje.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 20. februarja. [Izv. dop.] (Redni občni zbor „Bolniškega in podpornega društva pomočnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko“.) Občni zbor se je vršil dne 17. t. m. in bil dokaj dobro obiskan. Društveni načelnik gosp. Gutnik pozdravil je došle člane, in omenjajoč, da je preteklo ravnokar pet let, odkar društvo obstoji in deluje, otvoril zborovanje. Tajnik gosp. Hauptman je potem poročal o društvenem delovanju v minolem letu. Društvo je v preteklem letu ugodno uspevalo. Zasluga na tem gre v prvi vrsti dobrotnikom. Kakor v prejšnjih dobah, naklonila je društvu tudi v preteklem letu slavna kranjska branilnica podpora v znesku 100 gld. — Odbor izvršujoč prijetno dolžnost, izreka s tega mesta visokemu deželnemu zboru kranjskemu za podpore in napominanemu zavodu za ta velikodušni dar najtoplejo zahvalo, iskreno želeč, naj bi dosednji dobrotniki društvu tudi v bodoče naklonjeni ostali. Pa tudi vsem čest. članom gre zasluga na društvenem uspevanju in napredku. S tem, da se je društvo v smislu zakona preobnavalo tako, da je predrugačilo svoja pravila, storilo je važen korak,

kajti odslej je član društva oproščen zavarovanja pri okrajnih bolniških blagajnah in s tem zajedno tudi plačevanja v dotično okrajno bolniško blagajno. Ta prenosova izvršila se je s 1. julijem 1893. leta, kakor je bilo na izrednem občnem zboru dne 24. junija 1893 sklenjeno. Ulog došlo je društvu v poslovnem letu 97, katere so se rešile v 14. odborovih sejah. Število članov zvišalo se je od 23 na 35, torej za 12 udov. Upati je, da bode društvo čedalje bolj napredovalo, zlasti sedaj po preosnovitvi. Dasi spaja pomočnih in zasebnih uradnikov društvo v sebi vse mogoče koristi v prid pomočno-uradniškega stanu in mu za vse slučaje ponuja potrebno podporo in pomoč, je zanimanje zanje vkljub temu tako v Ljubljani, kakor po deželi še vedno premalo, brezbržnost po nekod pa uprav neodpušljiva. Tolažbe na zboljšanje neznosnih razmer stanu pomočnih uradnikov od višjih oblastij so tako preverljive in tako daleč v bodočnost potisnene, da je povsem opravičena trditev, da jih od sedanjih pomočnih uradnikov težko kdo doživi. Vsakdo mora uvideti, da je nam vsem jedino pribežališče in zavetišče le naše društvo! Naj torej slehern član drami kolege k pristopu, povdarjaje velevažno korist, izvirajočo iz tega društva. — Računski zaključek kaže, da je imelo društvo v preteklem letu 489 gl. 35 kr. dohodkov in 258 gl. 24 kr. troškov, mej katerimi je največja svota za tiskovine, prouzročene vsled preosnove društva. Društveno imetje znaša 1511 gl. 99 kr. Obolelo je bilo petero članov in mej temi bil je eden slučaj večjega pomena, ki je zahteval večjo denarno žrtev, dočim se je troje bolnikov (iz Ljubljane) tem denarnim podporam (bolniščinam) na korist društveni blagajnici odpovedalo. Jednemu članu, ki je izgubil brez lastne krivde službo, dovolil je občni zbor primerno gmotno podporo. Prošnja podpornega društva pomočnih uradnikov državnih oblastev in uradov na Dunaji za denarni donesek se za sedaj odkloni in odbor se pooblašča v svojem času storiti primerne korake. V novo društveno vodstvo so bili izvoljeni naslednji gospodje: Bezenšek Arnošt (blagajnik), Gutnik Anton (predsednik), Hauptman Josip; Kandare Fran (podpredsednik), Merlak Alojzij, Pelan Oton in Tavčar Josip (tajnik).

Iz Zagorja ob Savi, 20. februarja. [Izv. dop.] (Naš g. župnik boče biti predsednik in imeti svoje društvo.) Komaj se je nekoliko podela razburjenost radi blagoslovljenja zastave s črno-rudečo-zlato trakom tukajšnje steklarne in že so stari znanci napeli vse svoje moči ter zopet začeli sejati prepir mej nami. Nedavno je bila volitev krajnega šolskega sveta, čegar predsednik je bil gosp. župnik veliko let. Radi svoje ljubeznivosti seveda ni bil večvoljen, kar ga je zelo peklo. Predsednik je pa hotel biti in zato je s pomočjo nekaterih, ki so mu šli na limanice, ustanovil društvo pod imenom: „katoliško delavsko društvo“, čegar predsednikom je bil tudi res voljen. Čast, biti predsednik, je torej dosegel, toda nada, da bode z novim društvom uničil „Sokola“ in „Bralno društvo“, splavala bode gotovo po vodi; kajti večina je vendarle za „Sokola“ in za „Bralno društvo“, ker je popolnoma prepričana, da ti društvi nista bila ustanovljeni zato, da delati prepire in nasprotstva mej prebivalstvom, najmanj pa mej Slovenci in pristnimi in pravičnimi Nemci pri tukajšnjem premogokopu. Odkar imamo navedeni društvi, ni več toliko tepežev in razgrajanja po noči, ker naša mladina prav pridno prebira časopise, katerih ima „Bralno društvo“ 18 na razpolaganje, se vadi v telovadbi, v petju in v godbi, kar je gotovo hvale in podpore vredno. Namen naših društev je tedaj povsem plemenit, zato ju hočemo tudi za naprej vsak po svoje krepko podpirati. Gospoda v župnem dvorcu pa tem potom prosimo, ne upirajta se in ne delajta zdražbe, zakaj tudi naši društvi nista brezverski in člani so vsaj tako dobri katoličani, kakor člani Vašega društva. Prepričana bodita, da Vaju hočemo potem čislati, kakor čislamo Vajine gg. tovariše v Trbovljah, v Dolu in drugod. Toliko za danes v nadi, da bode naša poštena in srčna želja preverila gg. ustanovitelja novega društva, da mi samo mir želimo; morda ju bode to prepričanje napotilo, da se bosta začela zanimati za kmetijsko podružnico, ki bi lahko zašla na rakovo pot, če se zanjo ne zmenijo tisti, ki so v to poklicani.

Iz Jesenic, 19. februarja. [Izv. dop.] (Ognjegasno društvo.) Podpisani odbor prostovoljne požarne brambe na Jesenicah je sklenil v odborovi seji 18. februarja t. l. poslati popravek na dopis „Slov. Naroda“ z dne 8. februarja. t. l. ter prosi slavnostno, da ga blagovoli, oziraje se

na §. 19. tiskov. zak., sprejeti v „Slov. Narod“. 1.) Ni res, da se rabi pri vajah prostovoljne požarne brambe na Jesenicah nemški poveljni jezik. Resnica pa je, da se vedno le slovenski jezik rabi pri vajah, o čem bi se bil dotični g. „narodnjak“ lahko v jeseni, pa tudi še po zimi prepričal. Tudi v pravilih se glasi: „Poveljni jezik je slovenski“. 2.) Ni res, da se gasilci niso nič vadili. Po zimi pa menda nikjer nimajo gasilci vaj in tudi na Jesenicah ne. Kojenja zmrzovati, pa tudi jeseniški gasilci pokažejo, koliko že znajo. 3.) Ni res, da bi ne bilo prave sloge mej gasilci. Če se pa tu ali tam kaj graja, ni smatrati tega že za neslogo. Na Jesenicah v dan 19. februarja 1894. Za odbor: Anton Trevn, stotnik, — Josip Korošec, tajnik.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Sodni pristav v Aidovščini, g. Rudolf Musina, je imenovan pristavom pri okrožnem sodišču v Gorici, sodni pristav v Pazinu, gosp. dr. A. Barzelatti pa pristavom pri okrožnem sodišču v Rovinju. Premeščeni so sodni pristavi gg.: Jos. Platzer iz Pulja v Sžano, dr. Henrik Tuma iz Tolmina v Ajdovščino, prideljen pa okrož. sodišču v Gorici, in N. Milinovich iz Pazina v Koper. Sodnimi pristavi so imenovani avskultanti gg.: R. Pistotnig za Pazin, dr. A. Signori za Pulj, G. Parisini za Trst, dr. C. A. Giacomelli za Pazin in dr. Hugon Pangrazi za Tolmin. — Naš rojak, izredni vseučilišni profesor v Inomostu, g. dr. Fran Hočevvar, je imenovan rednim profesorjem matematike na tehniki v Brnu.

— (Slovensko gledališče.) Danes se poje v tretjič „Prodana nevesta“, ki se je tako omilila občinstvu, da bi bila vsaka beseda hvale odveč. Kdor jo je čul, želi jo čuti vnovič, ker le tedaj začneja spoznavati nje glasbene krasote. — V nedeljo pa bode jako zanimiva dramatična predstava. V Dumasovi igri „Kean“ imeli bomo priliko občudovati našega prvega igralca g. Borštника v jako lepi naslovni ulogi. Igra ima tudi nekatere prav drastične in originalne prizore, n. pr. oni, ko se predstavlja gledališče v gledališči itd. Prijatelje slovenske dramatike torej opozarjamo še posebej na ta večer.

— (Govori braće Slovenaca na grobu dr. Fr. Račkoga.) Pod tem naslovom prijavlja predvčerajšnji „Obzor“ doslovno v slovenskem jeziku govora g. arhivarja Antona Koblarja in podstaroste Ljubljanskega „Sokola“ dr. Josipa Kušarja.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so od 20./1 do 12./2 t. l. darovali: Slavni mestni svet stolnega mesta Ljubljane z l. 1894 prispevka 500 gl. — svoto zares vrednodostojanstvenega stališča našega glavnega mesta, vrla ženska podružnica v Gorici po blagajničarici g. Mariji Kancler 100 gl., č. g. župnijski upravitelj Anton Moré, kot prvomestnik podružnice v Loškem potoku zajedno s podružničnimi doneski več darov v skupnem znesku 64 gl. 75 kr., bivši tamburaški zbor č. Mariborskih bogoslovcev vse svoje tamburice, ki so stale 55 gl., neimenovana dobrotnica za samostan šolskih sester v Velikoveci 25 gl., preč. g. Lovro Hery, kanonik v Mariboru 40 kron, ki nam jih je naklonila družba duhovnikov zbrana pri sedemdesetletnici č. g. M. Modrinjaka, prošta v Ptui, slavna „Slovenska čitalnica“ v Mariboru po g. dr. Bezjaku 16 gl., č. g. Karlo Miklavčič, župnik v Žminji 14 gl., in sicer je 9 gl. nabrala gdč. Miklavčič v župnem dvorcu v Žminji, 5 gl. pa je dar č. g. kapelana G. Šveglja; slavna posojilnica v Žužemberku 10 gl., preč. g. J. Kralj, dekan v Zavrči 11 kron, nabranih pri odhodnici č. g. kapelana Ozmeča, g. Terezija Razlag iz Staronove vasi v oporoki po g. A. Šlambergarji, notarji v Ljutomeru 5 gl., gdč. Franjica Seraf. Brinšek v Trnovem 10 kron, ki so nam jih naklonili: g. Ponikvar, potovalec trdke „K. Greinitzevi unuki“ v Trstu 2 kroni, gg. Ljudevit Dolenc, Štefan Brinšek, Mavericij Forber, Neimenovanec, Josip Primc, Fr. Ferjančič, Fr. Glleck in vesela družba v Ilirski Bistrici po 1 krono, g. notar Hudovernik v Kostanjevici pri Wogleinovem banketu na Krškem nabrani znesek 5. gl., slavna „Prva dolenska posojilnica v Metliki“ 5 gl., č. g. Francišek Pešec, kapelan v Cirknici v veseli družbi zložnih 7 kron, neimenovanec po č. g. deželnem arhivarji A. Koblarji 4 krone, gosp. Fran Demšar, podpredsednik Železniške podružnice 5 gl., in č. g. Mengiški nadžupnik Ivan Zorec po g. dež.

poslanci J. Krsniku 3 krone. — Slovenke in Slovenci! Mislite ob svojih naslednjih darovih posebnost na Trst in na Velikovec, tako kot mi mislimo nanji s skrbjo sicer, a zagotavljam Vas: s ponosom.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) ima — kakor smo že naznanili — v soboto dne 24. t. m. svoj občni zbor v klubovi sobi „pri Sloni“. Začetek točno ob 9. uri zvečer. Ker so na dnevnem redu važni razgovori, je želeli, da se člani prav mnogobrojno udeležijo tega zborovanja.

— (Promenadni koncert.) V nedeljo dne 25. t. m. priredi popolna godba 27. pešpolka kralj Belgijski promenadni koncert v dvorani filharmonijskega društva. Ves čisti dohodek tega koncerta je namenjen družbi belega križa, in sicer zakladu za napravo vojaškega kopališča v Piranu. Začetek koncerta — katerega vzpored prijavimo jutri — je ob polu 4 uri, konec ob polu 7. uri. Vstopnina 40 kr. Skrbjeno je za bufet in konditorijo in je tudi jedna soba rezervirana za kajenje.

— (Bolniška blagajna mojstrov) ima v nedeljo dne 25. svečana o polu 2 uri popoldne občni zbor v mestni dvorani na magistratu.

— (Predprodaja pojasnih vozni listov pri državnih železnicah) se bode z dnem 1. marca odpravila in se ne bode več dobivali za prvih pet pojasnih vozni listki za naprej. Ti listki se bode odslej kolekovali pri oddaji in veljajo torej le za isti dan, ko se kupijo. Tudi bodo veljali vozni listki samo za jedno progo in za označeno postajo, ne pa, kakor doslej, na razne strani. Vse te odredbe, ki izdatno omejujejo dosedanje udobnosti pri porabi pojasnih vozni listkov, so se uvedle zaradi boljše kontrole.

— (Nesreča.) Ko so v kneza Windischgrätzta gozdu „Stane“ sekali drevje posestnik Miklavčič, njegov sin Jakob ter dva delavca, vsi iz Studena, padla je bukev na skalo, pod katero je stal 20letni Jakob Miklavčič. Skala se je odtrgala in zmečkala mladeniča, ki je bil takoj mrtev.

— (Zgorel otrok.) V Koprivi, v okraji Sežana, pustila sta zakonska Furlan svojo 8 letno hčerko samo v kuhinji, ko sta odšla od doma. Otrok se je približal ognjišču in si ožgal obleko. Na kricanje deklice prihiteli so sosedje in tudi roditelji, a deklica je bila že toliko opečena, da je vsa zdravniška pomoč v bolnici ni mogla več rešiti. Umrla je nesrečnica v kratkem v groznih bolečinah.

— (Hripa pri živalih.) V Ziljski dolini na Koroškem prikazala se je hripa pri konjih in pri goveji živini. Noseče krave in kobile povržejo, ako dobe hripo. Kmetovalci imajo vsled tega veliko škodo.

— (Boj za slovenske šole v Trstu.) Poizvedovanja o treh prošnjah slovenskih roditeljev v Trstu za slovensko šolo so dovršena, o četrta pa se dovrše te dni. Da podajo prošnjam več veljave, združili so se prosili v prošnjah za jedno samo šolo v središču mesta. Petletno povprečno število otrok bode znašalo nad 400, po rubrikah računjeno pa jih je nad 1000. Tako bode vendar jedenkrat končan „križevi pot“ slovenskih roditeljev, ki se morajo tako boriti za to, kar se samo ob sebi razume po vseh zakonih. Kdaj že vendar dosežejo toli potrebno in zaželeno slovensko šolo!

— (Nesreča.) V novem pristanišču v Trstu ponesrečil je 52letni delavec pri nakladanju premoga na parobrodu „Vindobona“. Padel je v spodnje prostore, ne da bi ga opazili tovariši, ki so naprej sipali premog na nesrečnega. Šele ko je začel klicati na pomoč, izvlekli so težko poškodovanega in ga odvedli v bolnico.

— (Biskup Strossmayer kapelniku V. G. Brožu v Sušaku.) Znani tamburaški skladatelj V. G. Brož, rodom Čeh, poklonil je jugoslovanskemu mecenu jedno svojih skladb „Pod slavjanskim barjakom“, ki je vzeta kot skupna politica vseh jugoslovanskih tamburaških društev. Biskup zahvalil se je skladatelju v jako laskavem pismu, želeč mu vsak blagoslov in uspeh v domoljubnem njegovem delovanju. O skladbah g. Broža smo že večkrat imeli priliko govoriti in jih opetovano priporočamo tudi slovenskim tamburaškim društvom. Dobivajo se pri skladatelju v Sušaku poleg Reke.

— (Hrvatske novice.) Za spomenik pokojnemu dru. Račkemu dohajajo hrvatskim listom zneski od vseh strani. Koj prve dni nabral je

„Obzor“ nad 500 gld. — Prokustosom Zagrebske stolne cerkve na mesto umrlega dra. Račkega je bil imenovan kanonik dr. Matunaci. — Iz uradniških krogov prinaša „Agr. Tagblatt“ pritožbo, da se v poslednjem času množe banketi, pri katerih se uradniki tako rekoč morajo udeleževati, ker so moralično v to prisiljeni, da proslavljajo matadorje vladne stranke. Taka zabava je pa za uradniške mošnjičke jako občutna, kajti kuvert stane po petnajst forintov! Ni torej čuda, če pri taci sijajnih pojedinah nekateri „prostovoljni“ udeležniki zdihujejo na tihem po svojih lepih novcih. — Profesor Zagrebskega vseučilišča dr. Dragotin Zahradnik in elektrotehnik Nikola Tesla imenovana sta dopisujočima članoma srbske akademije znanosti v Beogradu.

— (Za obrtnike.) Vsled razglasa v „Wiener Zeitung“ razpisala se je dajatev emaliranih tablic z železničnimi znamenji za progo državne železnice Stanislaw Woronienka. Ponudbe se vzprejmo najdalje do 16. marca t. l. pri c. kr. glavnem ravnateljstvu državnih železnic. Pogoji in drugi pripomočki so na vpogled pri imenovani centrali in pri c. kr. ravnateljstvu za železnični promet v Lvovu.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Najstarejši novinar v Avstriji) je odgovorni urednik Dunajskega „Fremdenblatt“ Leo pold vitez Blumenkron, ki je izpolnil te dni svoje devetdeseto leto. Navzlic visoki starosti še vedno izpolnjuje točno svoje časnikarske dolžnosti.

* (V jetnišnici umrl) je v Steinu na Dolenjem Avstrijskem bivši dvorni svetnik Trzientiecki, ki je bil pred poldrugim letom v znani Bukovinski carinski pravdi obsojen na štiri leta težke ječe.

* (Olajšava za ruske kmete.) Ruski minister pravosodja bavi se z osnovo, kako bi ruski kmetje imeli brezplačne zastopnike v pravnih zadevah. V to svrhu bi država po mestih nastavila in plačevala odvetnike, ki bi branili in zastopali kmete.

* (Bobni iz aluminija.) Več pruskih polkov si je že omislilo velike bobne za godbo iz nove kovine, iz aluminija, ki je izredno lahka in torej omogočuje porabo tudi za take večje objekte. Kovinski kotel za bobne ima gledé moči glasu veliko prednost pred lesenim, a vse dosedanje kovine so bile pretežke in se zaradi tega niso splošno uporabljale. Temu nedostatku pa se je popolnoma prišlo v okoliščinah iz aluminija.

* (Roparski napad na župnišče.) V Cmielovu na ruskem Poljskem napadli so oboroženi lopovi župnišče, umorili župnikovo sestro, zvezali vse družinsko osebje in neusmiljeno mučili starega župnika tako dolgo, da jim je izročil vse premoženje, to je 3000 rublev v vrednostnih listih in 8000 rublev v gotovini. Roparji so potem izginili brez sledu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. februarja. Pričakuje se, da se dne 25. aprila, v proslavo štiridesetletnice cesarjeve poroke, izda popolna amnestija za vse politične zločine.

Dunaj 23. februarja. Proračunski odsek začel se je danes posvetovati o proračunu za letošnje leto.

Dunaj 23. februarja. Nadvojvodinja Marija Imakulata, udova nadvojvode Karla Salvatorja, je obolela.

Belgrad 23. februarja. Policija zaprla je doslej okoli 50 agitatorjev, ki hujskajo prebivalstvo zoper novo vladu in zoper dinastijo. Milan ne misli odpotovati, ker se neče udati pritisku Rusije, češ, da bi to škodilo novemu ministerstvu in ugledu krone. Zato se splošno sodi, da bi se Milan dal imenovati regentom, ako bi začeli radikali boj zoper dinastijo.

Rim 23. februarja. Pri volitvi predsednika oddanih je bilo 393 glasovnic. Zanardelli je dobil 186, Biancheri 177 glasov, 30 glasovnic je bilo praznih. Pri ožji volitvi dobil je Zanardelli 187, Biancheri pa 191 glasov. Slednji je torej izvoljen. Izid volitve je obudil splošno senzacijo.

Florenca 23. februarja. Policija v Carrari ujela je te dni nevarnega anarhista Bonnicellija, ki je pri ustanku igral veliko ulogo.

Pariz 23. februarja. Lastnica hotela v Rue Saint-Jacques, Calabresi, ki je bila pri eksploziji bombe ranjena, je umrla. Ministerstvo je določilo, da se vrši nje pogreb na državne troške. Državni pravdnik Raulier in razni drugi funkcionarji dobili so pretilna pisma.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trtna uš v Italiji. Tudi v Italiji začela se je trtna uš rapidno razširjevati in utegne izdatno znižati vinsko produkcijo italijansko. Leta 1879. bilo je okuženih v treh občinah samo 24 hektarov vinogradov, od takrat pa se je širila strahovito trtna uš od leta do leta in je bilo lani že okuženih 187 056 hektarov v 377 občinah. Posebno razširjala se je trtna uš poslednja tri leta.

— Ruske železnice. Načrt za zvezo Peterburga ali katerega drugega mesta v notranji Rusiji z belim morjem se bode skoro izvršil. Ministerstvo za komunikacije je zavzelo najbolj za progo, ki bi vezala Arhangel in Vologdo, od koder že pelje železnica do Jaroslava. Ker se bode kratka proga Jaroslav-Rybinsk zgradila v kratkem, bi bilo belo morje zvezano z notranjo Rusijo in tako tudi po družih že obstoječih progah s Peterburgom in Mosko.

Poslano.

V proračunski razpravi v deželnem zboru kranjskem navel sem na podlagi krivih informacij, da je sedanji voditelj c. kr. okrajnega glavarstva Krškega o banketu, kateri so Krčanje priredili na čast poslavljajočemu se okrajnemu glavarju Weigleinu, daroval za „družbo sv. Cirila in Metoda“ jeden krajcar. Resnici na ljubo konstatujem, da je to za političnega uradnika neodpustljivo netaktnost zagrešil grof Schönfeld, tedanji voditelj c. kr. okrajnega glavarstva v Brežicah.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1894.

Iv. Hribar.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem šganju in soli“ dokazujejo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozgah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

4 (16—3)

LJUBLJANSKI ZVON

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
3 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

22. februarja.

Pri **Malič**: Steinharter, Herzl, Kahn, Deutsch, Kahn, Eigl z Dunaja. — Elpel, Kramer iz Gradca. — Lovšin iz Ribnice.

Pri **Slonu**: Heublm, Drill, Wüster z Dunaja. — Meyer iz Monakovega. — Massaratti, Cmandria, Orlando, Rochelli, Schurk iz Trsta. — Huber iz Maribora. — Prossnagg iz Hrastnika.

Pri **bavarskem dvoru**: Fink iz Kočevja. — Pri **avstrijskem cesarju**: Moser iz Vipave. — Filippon iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. febr.	7. zjutraj	745.3	—11.0° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	742.8	— 0.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	742.9	— 3.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura —4.8°, za 5.2 pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 „ 95 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 10 „
Avstrijska kronska renta 4%	97 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 55 „
Ogerska kronska renta 4%	95 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1002 „ — „
Kreditne delnice	364 „ 25 „
London vista	125 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 07 1/2 „
20 mark	12 „ 20 „
20 frankov	9 „ 92 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 91 „

Dne 22. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	20 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	195 „ 75 „
Ljubljanske srečke	24 „ 50 „
Budolove srečke po 10 gld.	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	275 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 33 3/4 „

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopalo, poklicati k sebi iskreno ljubljenega sina, oziroma brata, gospoda

Rajko Tomca

gimnazijca V. razreda

ki je danes ob 1/1. uri popoldne, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 16. letu svoje starosti, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Truplo nepozabnega rajnika se bode v soboto, dne 24. februarja, ob 1/5. uri popoldne, iz hiše žalosti Podturnske graščine na pokopališče prepeljalo.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi oo. frančiškanov. (212)

V Ljubljani, dne 22. februarja 1894.

Jakob Tomca, mestni komisar, oča. — Terezija Tomca, mati. — Vladimir Tomca, brat. — Jakobina in Ana Tomca, sestre.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Gurk, Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pizenj, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischl, Gmundena, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pizenj, Budejovic, Solnograda, Ischl, Gmundena, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Gurk, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ popoldne „ „
„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

4—44)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
velocipedov
1033
IVAN JAX

v Ljubljani, na Dunajski cesti štev. 13.

— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

Najboljše
voščilo svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (801-30)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Posiljam natančne cenike o vseh mojih proizvodih
zastonj in poštnine prosto.